

til at lade den Sag falde, den maa nødvendig tages op ad Aare, og jeg tør rolig sige, at selv om der sidder en anden Mand paa min Blads ad Aare, bliver han nødsaget til at tage den op igjen. De nuværende Forhold ere ikke holdbare. Saavel Flertallet som Mindretallet har stillet forskjellige Forslag gaende ud paa at bringe en bedre Balance tilveie paa det kongelige Theaters Budget. Ja, det er jo overordentlig priselig en saadan Bestræbelse, og skulde den kunne lykkes, skulde det Ingen glæde mere end mig. Men naar man nu saaledes paa den ene Side sætter Forestillingsindtægterne op, Flertallet med 50,000 Kr. og Mindretallet med 30,000 Kr., er det noget absolut Kalkulatorisk, som jeg ikke kan indvende Noget imod, men heller ikke paatage mig nogensomhelst Garanti for, at de flere Penge komme ind; og jeg tillader mig at have nogen Tvivl om det. Komme de, saa meget desto bedre! Dernæst er der af Flertallet stillet et Forslag om at stryge cirka 41,000 Kr. og af Mindretallet 20,000 Kr. paa Udgifterne af ubestemt Omfang. Ja, det er ogsaa af den Art Forslag, som en Minister ikke ret vel kan modsætte sig; thi det er jo muligt, at det kan lykkes at bringe Udgifterne saa langt ned, som man her antyder; men der maa jeg atter paa Forhaand sige, at jeg tvivler derom. Sige overfor det ærede Mindretal vil jeg gjøre gjældende, at jeg ikke ret forstod den Klage, som dets Ordfører fremkom med over Udstyrsstykker paa det kongelige Theater. Paa et stort Theater med en stor Scene, saaledes som det nuværende kongelige Theater har, kan det ikke undgaa, naar man vil opføre store Operaer og større Stuepil med en stor Masse Personer, at Udstyret af dem bliver dyrt; men derfor er man efter min Formening ikke berettiget til at kalde saadanne Stykker Udstyrsstykker. Kun de Stykker kunne efter min Formening kaldes Udstyrsstykker, hvor det er Udstyret, der er det væsentlige, men saadanne Stykker veed jeg ikke ere blevne opførte paa det kongelige Theater. I det Hele taget kunde der maasse i gamle Dage have været gjort Noget for ikke at komme til en saadan luxuriøs Udstyrelse, som man lidt efter lidt er kommen til. Men er man en Gang kommen dertil, er nu en Gang Publikum vænnet til at se Stykkerne udstyrede saa godt og saa smukt som muligt, tror jeg ikke, at det er gjørligt at vende tilbage til den ældre spartanske Simpelt. Det er en Illusion, naar man tror, at det kan opnaas ved at stryge 10,000 Kr. paa Garderoben og 10,000 Kr. paa Maalsteriet og Dekorationerne. Jeg kommer

da til et Forslag, som jeg har stillet om at leie Dagmartheatret. Der er jo til dette Forslag omdelt Bilag, hvor ærede Medlemmer kunne have gjort sig bekendte med min Skrivelse til Finantsudvalget og Theaterchefens Skrivelse til mig, som atter er Grundlaget for Sagen. Naar jeg skal omtale dette Forslag, har jeg egentlig ikke stort Andet end at gjentage, hvad der i disse Skrivelser er udtalt. Det har allerede meget kort Tid efter, at det nuværende tgl. Theater blev taget i Brug viist sig, at de æstetiske Forhold ikke vare saa gode, som man kunde ønske. Det har viist sig, at det finere Stuepil ikke kommer til sin Ret. Stuepillerne ere nødsjagede til i alt for høi Grad at bruge deres Stemme, at tale for høit til, at den finere Nuancering kan komme frem. Det ligger i, at Theatret er saa overordentlig stort og særlig i at Scenerummet har den uhyre Høide, det har, men ogsaa, at Tilstuerpladsen har større Bredde og vel ogsaa større Høide end i og for sig hensigtsmæssigt og heldigt. Der har længe været Tale om at gjøre forskjellige Forandringer saa vel ved Scenerummet som ved Tilstuerpladsen for om mulig at forbedre dette Forhold; det har imidlertid viist sig ved senere Overveelse, at alt hvad man i saa Henseende af mindre Ting kunde gjøre, kun kunde blive Palliativer og ikke saaledes, at man med nogen Sikkerhed kunde sige i Forveien om dem, at de vilde hjælpe, og det er efterhaanden blevet klart for Theatrets Bestyrelse, at en Ombygning af det nuværende Theater, som skulde hjælpe noget, vilde bestaa i en Nedrivning og Gjenopførelse, af omtrent Alt undtagen Ydermurene og det turde vel være, at det blev en noget for kostbar Affære, i alt Fald vilde den vistnok ikke blive billigere end at bygge et helt nyt Theater ved Siden af det gamle. Man har derfor tænkt sig Muligheden af, og det er ganske vist særlig Theatrets Yndlingsplan, at indkjøbe to Eendomme, der stode op til Theatrets Materialgaard, eller hvad den nu kaldes, og der bygge et mindre Theater, særlig for det reciterende Stuepil. Men denne Plan vil jo blive overordentlig dyr. Der ligger ikke endelig Overlag for, kun rent overfladiske Beregninger, og efter dem vil en saadan Plans Gjennemførelse omtrent komme til at koste 1½ Million Kr. Selv om man nu vil gaa ud fra, som jeg ganske vist tror, man kan gjøre, at Renten af disse 1½ Million Kr., meget nær i alt Fald kunde indvindes ved at spille paa 2 Theatre, kan det dog ikke negtes, at det er en saa stor Kapital, her er Tale om, og at der ligger saa mange andre, ganske anderledes paatrængende Bygningsforetagender